

- Kvíz pro druhý stupeň str.2
- kalendárium str.2
- Pohádkový kvíz str.3
- Babička—ukázka str.4
- Malá anketa mezi prvňáky str.5
- Dukelské vydrobraní str.6
- Naši žáci , literáti str.7
- Řešení kvízu str.8

Úvodník—Co s tím?

Malou parafrází slavného Nerudova fejtonu začínáme nové číslo našeho časopisu.

Poslední dobou cítím celkově ve společnosti jakýsi nedobrý tlak a nezodpovědnost., velkou sobeckost. Co na tom, že ostatním udělám škodu finanční, psychickou, nebo dokonce fyzickou? Hlavní je, že jsem si já užil, vymohl si svého i za cenu mírné i větší nespravedlnosti nebo podvodu.

Když jsem se tak procházel letošní „zimní“ krajinou, nacházel jsem dost často poházené plechovky,

rozbité láhve, neskutečný nepořádek po pořádné „polní“ párty. Nedaleko odtud byly připravené kontejnery na odpad. Ale co bychom se obtěžovali, že? Příště uděláme zátiší na druhé straně rybníka. Že se nedaleko odtud pasou zvířata? No a?

Ještě měsíc po silvestrovské noci se nacházely nedaleko od našeho kopce zbytky po světlicích a jiný „krásný“ materiál. Autoři si zřejmě mysleli, že se to odklidí samo. Až po několikáté připomínce přijely technické služby a místo daly do pořádku. Ale proč to mám platit i já?

Takových věcí bychom našli hodně. A ne jenom z oblasti životního prostředí.

V oblasti mezilidských vztahů je to přímo alarmující. Získat nad někým moc, ponížít ho, zesměšnit,...
Co s tím?

Navrhují nebýt netečný, nenechat si to líbit, jít si pro změnu. Být k sobě milí a vstřícní. Jinak to tady bude za chvíli k nepřežití. Uznávám, je to rozhodně cesta těžší. Vydali jsme se po ní v naší škole? Dnešní číslo nám trochu napoví.

A aby to nebylo tak vážné, máme pro vás tentokrát i kvízy pro odlehčení a připomínku jednoho velkého literárního výročí.

Petr Pešek

Kvíz pro 2.stupeň

Štrachanda je:

- a) sestra pohádkové Řachandy
- b) zapomnětlivá sestra štrachající se ve školním batohu, kde by měl být referát
- c) pečené jídlo ze salámu a brambor

Bambucha je:

- a) strašidýlko z knížky Kubula a Kuba Kubikula
- b) jídlo z brambor a mouky, podávané s brynzou a kyškou
- c) nářeční označení pro starou mrzutou ženu

Hanušky jsou:

- a) bramboráky z Českého ráje se škvarky
- b) chodské pojmenování holčiček Aniček
- c) hovorově 2. p. j.č. od podstatného jména Hanuš

Bylo, bude—kalendárium

16.2.—21.2.	Lyžařský kurz č.2 (7. a 8. ročníky)
27.2.	Jihočeský zvonek—školní kolo
28.2.	Projektový den—2 stupeň (Den bezpečného internetu)
2.3.	Archimediáda—fyzikální olympiáda pro 7. r.
17.3.	Den otevřených dveří na škole pro rodiče budoucích prvňáčků
20.3.	Družina má talent—3.-4.roč.
26.3.	Jarní petrklíč—hudební soutěž v Praze pro sbor a orchestr
26.3 17:00	Výstava klauzurních prací—pohled z okna (5.ročníky)
2.4.—3.4.	Zápis do naší školy
9.4.—13.4.	Velikonoce

Jedno literární výročí—200 let od narození

Božena Němcová, rozená Barbora Novotná, později Barbora Panklová (4. února 1820 Vídeň?– 21. ledna 1862 Praha), byla česká spisovatelka. Někdy bývá řazena k pozdnímu romantismu, nebo ranému realismu, většínou je však umisťována na rozhraní těchto dvou směrů, případně je označována za autorku, která se těmito škatulkám vymyká. Lze též uvažovat o souvislosti se sentimentální estetikou **biedermeieru**. K jejím, čtenáři nejoblíbenějším a nejčtenějším

ším dílům, patří **Babička (1855)** a **Divá Bára (1856)**, a také její **pohádky**.

Božena Němcová byla svo-

bodomyslným člověkem velkého kulturního rozhledu, a je spojována s emancipačními snahami ženskými i národními. Svou prací v ustavování moderní české kultury si v Česku vydobyla pozici národní patronky a pomyslné strážkyně národní identity. Kromě literárního díla Boženy Němcové je předmětem zájmu její soukromí, zejména nešťastné manželství a vztahy s muži, ale také bída, politické perzekuce a zdravotní obtíže, jež vedly k její předčasné smrti. Rovněž v otázce její rodiny se objevují četné hypotézy, včetně spekulace o šlechtickém původu spisovatelky.

Některé pohádky Boženy Němcové byly zfilmovány. Po-

znáš, ze kterých filmů jsou následující obrázky? Využijte naší nabídky.

- **Neohrožený Mikeš** – zfilmováno jako O statečném kováři
- **O Popelce**
- **Čertův švagr** – zfilmována jako S čerty nejsou žerty
- **Sedmero krkavců**—zfilmoval Ráža
- **Princ Bajaja** – zfilmovali Trnka, Kachlík
- **Čert a Káča** – zfilmováno jako Hrátky s čertem
- **O Perníkové chaloupce**
- **O princezně se zlatou hvězdou**—zfilmoval Frič
- **Šternberk** – zfilmováno jako Jak si zasloužit princeznu

- **Potrestaná pýcha** – zfilmováno jako Pyšná princezna
- **O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku** – zfilmováno jako Princ a Večernice
- **O chytré princezně a Spravedlivý Bohumil** – zfilmováno jako Čertova nevěsta
- **Chytrá horákyně**
- **O Smolíčkovi**
- **O kohoutkovi a slepičce**
- **Sůl nad zlato**—zfilmováno jako Byl jednou jeden král

A) film .....
Pohádka .....

B) film .....
Pohádka .....

C) film .....
Pohádka .....

Řešení pohádkového kvízu:

- A) Byl jednou jeden král—Sůl nad zlato
- B) S čerty nejsou žerty—čertův švagr
- C) Pyšná princezna—Potrestaná pýcha

Z vozu slézá žena v bílé plachetce, v selském obleku. Děti zůstaly stát, všechny tři vedle sebe, ani z babičky oka nespustily!. Tatínek jí tiskl ruku, maminka ji plačíc objímala, ona pak je plačíc též líbala na obě líce. Bětka přistrčila jí malého kojence, boubelatou Adelku, a babička se na ni smála, jmenovala ji malé robátko a udělala jí křížek. Pak ale ohlídl se po ostatních dětech, volajíc na ně tónem nejupřímnějším: „Moje zlaté děti, moje holátka, co jsem se na vás těšila!“ Ale děti sklopily oči a zůstaly stát, jako by je přimrazil, a teprv na matčin rozkaz podaly svoje růžová líčka babičce k políbení. Nemohly se ani vzpamatovat! Jakpak, to byla babička zcela jinaká než všechny ty, co kdy viděly, takovou babičku ony ještě jaktěživ neviděly! Div na ní oči nenechaly! Kamkoli se postavila, obcházel ji kolem dokola a prohlížely od hlavy do paty.

čí, budou za ní běhat jako psíčkové!“ povídala babička a děti se hned ptaly na to i ono, nic se neupejply, hned byly s babičkou dobří kamarádi. Matka je okřikovala, aby daly babičce pokoj a nechaly jí oddechu, ale babička zase řekla: „Přej nám tu radost, Terezko, vždyť jsme rády, že se máme, na děti poslechly babičku. Jeden sedí jí na klíně, druhý stojí za ní na lavici a Barunka stojí před ní a dívá se jí do tváře. Jednomu je divno, že má babička bílé vlasy jako sníh, druhému, že má babička scvrklé ruce, třetí povídá: „Ale babičko, vy máte jen čtyři zuby!“ Babička se usmívá, hladí tmavohnědý vlas Baruččin řkouc: „Když jsem stará; až vy budete staří, budete taky jinaké!“ a děti to nemohou pochopit, že by ty jejich bělounek, hladké ruce mohly kdy tak svažštělé být jako ruce staré babičky.

Babička si hned první hodinu

tkání milou svojí srdečností a pěknou tváří, v níž se jevila dobrota a upřímnost...

Dceru svoji by byla babička již skoro ani nepoznala; viděla ji vždycky před sebou co veselé selské děvče, a tu shledala se s paní málomluvnou, více vážné povahy, v panských šatech, panského mravu! To nebyla její Terezka! — Babička viděla také hned, že ta domácnost dceřina jest zcela jinaká než ta, na kterou ona posud byla navyklá. První dni byla radostí a překvapením jako omámená, ale poznenáhla začlo jí být nevolno, nepohodlné v novém domovu, a kdyby těch vnoučátek nebylo, ona by záhy zase do své chaloupky se byla vrátila. ...

Nebylo jí (Terezce) tedy milé, když zpozorovala, že se babičce jaksi stýská, a ona to hned zpozorovala a uhodla též, co babičce chybí! Jednoho dne pravila paní Terezka: „Já vím,

B. Němcová — ukázka z knihy *Babička*

....sáhla do kapsáře řkouc: „No podívejte se, co tu všecko mám!“ A na klín vykládala růženec, kudlu, několik chlebových kůrek, kousek tkanice, dva marcipánové koničky a dvě panenky. Poslední věci byly pro děti; když jim to babička podala, doložila: „Ještě něco vám babička přivezla!“ a hned vyndávala z mošinky jablka a kraslice, z pytlíku osvobodila kořata, z košíku kuřátka. To bylo radosti, to bylo skákání! Babička byla nejhodnější babička! „To jsou kořata májové, čtyř barev, ty chytají výborně myši; dobré jsou v domě. Kuřátka jsou ochočeny, a když si je Barunka nau-

srdce svých vnoučátek zcela osvojila, však se jim ale hned také všechna vzdala. Pan Prošek, babiččin zeť, jehož ona také nebyla dříve osobně znala, dobyl si srdce její na první se-

mamičko, že jste zvyklá práci, že by se vám stýskalo, kdybyste měla celý den jen s dětmi chodit. Chcete-li příst, mám na hůře trochu lenu.....

Anketa mezi našimi prvňáky

Líbí se vám na škole?

Nela 1.C—Mně se tu líbí, je to tu hezké.

Co se vám tu líbí nejvíc?

Lenka 1.A—Mně se nejvíc líbí hudobka a výtvarka

Max 1. C—Výtvarka

Mikuláš 1.B—Matika a výtvarka

Petr 1.A—Mně se líbí zvířátka na 2.patře a vydra, která nás navštívila ve škole

Kačka 1.A—Mně se líbila vydra

Karolína 1.B—Líbí se mi pes pana školníka

Nela 1. B—pracovní výchova

Hanka 1.B—Líbí se mi ryby

Co se vám naopak nelíbí?

Alenka 1.B—Nelíbí se mi záchody

Ondra 1. C—Nelíbí se mi, že nás otravují žáci vyšších ročníků

Irenka 1.C—Tělocvik

Petr 1.A—Nelíbí se mi, že se musím pořád učit

Linda 1.C—Nelíbí se mi zlobivé děti i u nás ve třídě
Eliška, Martin 1.A —záchody

Jak je vidět z naší malé ankety, dětem se nelíbí naše toalety. Nedivím se, pokud se najdou neustále nějací žáci, kteří mají potřebu naše WC neustále vylepšovat –jako např. na našem obrázku. Foce-no na dívčích WC na 2. patře.

Z akcí školy

Na Žolíka ze záchranné stanice se všichni moc těšili, a proto

byla příprava více než precizní. Děti z atelieru výtvarné výchovy před začátkem napustily umyvadla, jakož to provizorní bazénky, a všechny poličky tak metr nad zemí musely uklidit. Žolík se přišel ukázat o něco dříve, aby si ho děti, co

pomáhaly s přípravami, užily bez větších davů. Děti z družin se později přišly taky na Žolíka podívat a poslechly si jeho příběh. Záchranné stanici jsme předali peníze vydělané z vánočních trhů. Částka činila 10 250 Kč. Dobrovolně se však přispívalo i na místě do kasičky.

Díky Žolíkovi nikdo nezůstal suchý. Na všechny udělal dojem. Ať už jeho zvědavostí, hravostí, anebo hebkým kožíškem. Všichni si ho užili. Na závěr už bez davů se Žolík vydal na průzkum školy a dostal se dokonce na kobereček v ředitelně.

Agáta Dobiášová, 9.C

DUKELSKÉ VYDROBRANÍ

Literární pokusy našich žáků

Milí čtenáři, dnes bych vám chtěl vyprávět o školních svačinách. Za sedmero horami a sedmero řekami stála neobyčejná škola. Na první pohled byla úplně normální. Zvláštní na ní bylo, že do ní nechodili lidští žáci, ale svačiny. Svačiny v této škole uměly mluvit. Učily se matematiku, dějepis, přírodopis, svačinštinu.

A jelikož ta škola byla opravdu světová, učily se i anglicky, německy, francouzsky a rusky. O přestávkách chodily po chodbách, kreslily, povídaly jen tak o životě a ti neposlušníci se prali, až lítal kečup do stran. Všechny svačiny se měly navzájem rády, až na jednu, se kterou se nechtěl nikdo bavit, protože neměla zrovna to, co bylo v módě. Jednoho dne se Chlebačka doslechla, že její spolužák Rohlík pořádá Vánoční večírek.

Až na Chlebačku dostali všichni pozvánky. „To mi to asi zapomněl dát.“ dumala Chlebačka cestou k Rohlíkovu domu. „Ťuk ťuk“ zaklepala na dveře, zpoza domu se ozvalo: „Dále!“ Chlebačka vstoupila do domu a mile se otázala: „Rohlíku promiň, že obtěžuji, ale nedostala jsem pozvánku na večírek.“ Rohlík se postavil dal si ruce v bok a posměšně praví: „Podívej se na sebe, jak máš obnošenou šunku a ten děravý

sejra. Tobě pozvánku na můj večírek nedám a už jdi z mého domu!“ Chlebačka šla s pláčem domů. Následující den byla sobota a vše se točilo jen kolem večírků. Chlebačka vše pozorovala z okna svého skromného domu. Když nastal večer a všichni už byli na večírku, Chlebačku napadlo,

PŘÍBĚH ŠKONÍ SVAČINY

že se převleče do krásného oblečení a na večírek přeci jen půjde. Převlékla se do nádherných šunkových šatů a vzala si červené rajčatové střevíce a tmou vyrazila na místo konání. Když dorazila na párty všichni na ní zírali s otevřenou pusou. V davu šuměly závistivé hlasy „To je Chlebačka a kde vzala ty krásné šaty“. Chlebačka se pomluvami neřídila, sedla si do kouta a čekala, co se bude dít. Při tanci nikdo Chlebačku k parketu nepozval, a tak dění pozorovala se slzami v očích.

„Vzum“ Pizze podklouzly boty a spadla na okraj koše. „Pomozte mi,“ křičela hystericky Pizza. Všichni se shromáždili okolo koše na odpadky. Pyšné housky povídaly: „Já pro ni nejdu, ještě si zašpiním šaty.“ Chlebačka se rozběhla k pomoci, ale nemohla se skrz bandu zvědavců dostat. Pizze už docházely síly. Kečup jí stékal po obličejí. Nikdo se jí nerozhodl pomoci až na Chlebačku, která stále pronikala davem. „Už se neudržím,“ křičela beznadějně Pizza. Už, už se Pizza pouštěla okraje, ale Chlebačka zareagovala rychle a Pizzu zachytila za kůrku a vytáhla ven.

Všichni si pak párty užili a přijali Chlebačku mezi sebe. Rohlík zčervenel a praví: „Omlouvám se, že jsem se ti posmíval.“ A protože byla Chlebačka hodná, omluvy přijala.

Od té doby má Chlebačka spoustu kamarádů. Plyne z toho: „Nesuď knihu podle obalu.“ A ať už je to kniha, svačina nebo člověk, tak si nezaslouží být kritizován podle vzhledu nebo oblečení, když má dobré srdce. Třeba zrovna vám někdo takový zachrání plátek pizzy a při horší situaci možná **ŽIVOT**.

Vojtěch Korčák, 8.C

Vyřešení kvízu ze str. 2

Našli jste správné odpovědi? Je to jednoduché. Správné odpovědi se skrývaly vždy pod písmenkem, ve kterém bylo jídlo.

A teď obrázky výše zmíněných jídel.

Štrachanda z Plzeňska

Poznámka: **Hanušky z České-ho ráje** se můžou směle zařadit mezi podobné pokrmy, v jiných krajích nazývané bramboráky, sejkory, kramfleky, bandorník či vošouchy.

Původ hanušek je následující: V dobách, kdy se do Čech pomalu dostávaly brambory, žil v jedné vesnici na Hradecku švec Hanuš. Jednou mu jeho

žena při odchodu na pouť řekla, ať jí něco dobrého uvaří. Hanuš přemýšlel a napadly ho pečené bramborové placky. Nevěděl ale, jak těsto uválet, a tak je pekl řídké. Ženě jeho placky moc chutnaly, po vesnici se recept rychle rozšířil a hanušky byly na světě.

Zdroj: Coop.

Redakci se i přes usilovné pátrání nepodařilo najít obrázek, jak vypadá taková Bambucha. Předkládáme alespoň recept. Jedná se o takové malé noky. Vyzkoušejte,

Vychladlé brambory oloupeme a najemno nastroháme, osolíme, doplníme vejcem, moukou a vypracujeme polotuhé těs-

to. Z něj vykrajujeme lžící namočenou v tuku oválné kousky, které smažíme dozlatova po obou stranách v rozpáleném oleji. Na talí-

řích doplníme brynzou, nakládanou zeleninou a zapijíme kyškou.

Zdroj: <https://www.recepty.cz/recept/bambuchy-1818>

Dobrou chuť!

Uzávěrka dalšího čísla:

3.4.2020

Časopis **D11**, vydává vlastním nákladem ZŠ Dukelská,

České Budějovice, www.zsdukelska.cz

Řídí redakční rada pod vedením Mgr. Petra Peška

e-mail pro zasílání příspěvků: casopis.d11@seznam.cz nebo petr.pesek@zsdukelska.cz